

În seara asta, Doamne

Demostene Andronescu

În seara asta, Doamne, Te vei culca flamînd,
Azima rugăciunii n-o vei avea la cină,
Nici blidul de smerenii, nici stropul de lumină
Ce-mi pâlpâia alt'dată în candela de gând.

Sunt prea sărac, Stăpâne, nu am ce-Ți oferi
Să-ți stîmpăr foamea, furii mi-au tâlhărit cămara
Și de puținul suflet ce îl păstram ca sara
Să am, ca tot creștinul, cu ce Te omeni.

Aș vrea să-Ți pot întinde un gând sfios măcar,
Dar nu, nu pot, grădina mi-e vraște și mi-e goală,
Mi-a mai rămas pe-un lujer o singură petală
Și pe un ramur veșted un singur fruct amar.

De l-aș culege-n pripă să Ți-l aduc prinos,
Șoptind o rugăciune și tremurând o cruce,
Ar fi păcat de moarte că, Doamne, Ți-aș aduce
Otravă-n cupe sparte și Te-aș târî prea jos.

Zădarnic stai de veghe și-aștepți umil și blând,
Azima caldă-a rugii n-o vei avea la cină
Și-n cerul Tău de gheață cu țurțuri de lumină
În seara asta, Doamne, Te vei culca flămînd.